इति वैद्यकरभेन्द्रसारमं यहे पाष्ट्रोगाधि-कारे॥ *॥ *॥)

पाखः, स्त्री, (पड़ि + कु:। निपातनात् दीर्घलम्।) माषपर्यो। इति ग्रब्दचन्द्रिका। माघाणी इति भाषा ॥ पाष्ट्रवर्णस्त्री । इति सुभवीध-याकर्गम् ॥

पाख्डुक:, पुं, (पाख्ड + संज्ञार्था कन्।) पाख्ड-रोगः। पाखुराचा। इति भ्रव्दरत्नावली॥ पाख्वया:। इति इलायुध:॥

माण्डकग्टकः, पुं, (पाव्डवर्णानि कग्टकान्यस्येति।) खपामार्गः। इति राजनिर्धेष्टः॥

पाख्तम्बलः, पुं, (पाख्तुवर्णः कम्बलः नित्यक्रमा-धारय:।) श्वेतप्रावार:। प्रक्तरभेद:। इति मेरिनी। चे,१७०॥ पाख्वयं कम्बलः। इति भरतः॥ पाख्नम्बली, [न्] पुं, (पाख्नम्बेनम्बलेन परि-वतः । पाक्कमनल + "पाक्कमनलादिनिः।" ।

२। ११। इति इति:।) पाख्नवर्णकम्बलाष्टत-रय:। इत्यमर:।२।८।५४॥ पाण्डकलन वृक्त, वि॥

पाक्टतरः, पुं, (पाक्टवर्णस्तरुरिति कर्मधारयः।) धवरुचः । इति राजनिर्धेग्दः ॥

पाख्नामः, पुं, (पाख्वकी नाम इव। यहा, नाम इव पाकुरिति राजदन्तादिवत् समासः।) पुत्रागरुच:। इति श्रव्हारत्रावली॥ (पाखु-वर्णी नाग इति विषडे।) श्रीतहसी श्रीत-

पाछ्पत्री, स्ती, (पाछ पत्रमसा इति जातिलात् डीप ।) रेगुका। इति राजनिर्धेग्दः ॥ (पर्यायो-

"रेशुका राजपुत्री च नन्दिनी कपिला हिजा। भसागत्वा पाखुपत्री स्ट्रता कौन्ती इरियुका। इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्वक प्रथमे भागे ॥)

पाखुएड:, त्रि, (पाखुएडं यसा।) पाखु-वर्षे पृष्ठयुत: । यतच्या: । इति चिका खप्रेष: ॥ पाक्षकतः, पुं, (पाक नि फलानि यस्य।) पटीलः। इति राजनिषेत्रः॥

याखु फला, स्त्री, (पाख्ड फलमस्या इति टाप्।) चिभिटा। इति राजनिर्घयः॥

पाखुभूमः, वि, (पाखुभूमिरव इति। "क्रको-दकपाखु सह्यापूर्वायां भूमेर निष्यंत। १ ५। 8। ७५। इत्रस्य स्वत्य वार्तिकोत्वा अच् समासे।) पाछ वर्णभूमियुक्तदेश:। यथा,---"पाड दक् लखाती भूमि: पाड दक् लखा

ग्टितिका॥" इति हेमचन्द्रः॥

पास्तु स्त्, स्ती, (पास्तु: पास्तुवर्णा स्त् न्दत्तिका यत्र ।) पास्तुभूमिः । पास्तुर्भृत् इति कमीधारये।) खटी। इति राजनिर्धयः॥

पाष्ट्र:, पुं, (पाष्ट्रस्यास्तीति। पाष्ट्र + "नग-पांत्रपाख्या" ५।२। १००। इतस्य स्वस्य वार्त्तिकोक्या र:।) चेतपीतिमिधित-वर्षः । तद्वति, त्रि। दत्यमरः । १। ५। १०॥ पाळुप्रार्क्ताला, ज्ञी, त्रीपदी। दति त्रिकाळप्रीयः ॥

(यथा, भागवते। ८। ८। ३। "तत उद्वी: श्रवा नाम इयोरभू बन्द्रपा खुरः। तसिन् वितः सुद्दाचके नेन्द्र ईचरशिचया॥") कामलारोग:। इति ग्रब्दरत्नावली॥ श्विच-रोगे, स्ती। दति इलायुधः॥

पाखुरङ्गः, पुं, (पाखुराखि अङ्गान्यस्थित।) फलप्राक्तविशेषः। पाटराङ्गा इति भाषा॥ अंख गुणा:। क्रिमिश्रेश्वपित्तनाश्चिम्। तित्त-लम्। लधुलच। इति राजवस्यः॥

पाख्रहमः, पुं, (पाख्रः चेतः चेतपीतमित्रित-वर्णो वा हुमी हच:।) कुटलहच:। इति विकास प्रेष: ॥ (अस्य पर्यायो यथा, भाव-प्रकाशस्य पूर्वेखक प्रथमे भागे॥

"कुटनः कूटनः कौटो वत्सको गिरिमिस्तिका। कालिङ्गः भूकभाखी च मिल्लका पृष्य रत्थि। इन्द्री यवपनः प्रोक्ती हचनः पाख्रहमः ॥")

भीन:। इति हैमचन्द्र:॥ पाष्ड्रवर्णेप्रयुक्तस्य॥

पाखरपनी, स्ती, (पाखरं पाखन्य पनं वास्याः। जातित्वात् डीष्।) चुनचुपविशेषः। तत्-पर्याय:। पाकु: २ धूसरा ३ इत्तवीजका 8 भूरिपलितदा ५ पाण्डमली ६। अस्या गुकाः। शिशिरलम्। गौल्यलम्। हच्छासदीविपत्त-म्बाधातनाशिलम्। नस्यतम्। द्यातम्। इति राजनिषय्टः॥

पाक्रा, स्ती, (पाक्रस्यस्या इति ततराप् च।) माघपर्णी। इति राजनिर्धेष्टः॥ पास्तुर-

पाक्रातः, युं, (पाक्रुरं पाक्रुरतं चा सम्यक्-क्षेत्र गच्छतीत। गम + डः। यदा, पाकः रागी २ स्थित ।) दमनक हचः । इति राज-निर्घेश्टः ॥ पाख्डवर्श्ययुक्ते, चि ॥

पाक्रेचु:, पुं, (पाक्ष्र: श्रेतवर्ण दच्व:।) स्रीतेचु:। इति राजनिर्घयटः॥

पाष्ट्रवेख:, पुं, (पाष्ट्रलेख:।) पाष्ट्रलिपि:। सुचविदा इति पारस्थभाषा ॥ यथाइ वासः। "पाख्रवेखेन फलके भूमौ वा प्रथमं लिखेत्। म्यूनाधिकन्तु संभोध्य पञ्चात् पन्न निवेभ्ययेत्। फलकं काष्ठादिपट्टकम्।" इति खबद्दार-

पाखुलोमधा, की, (पाखुनि लोमानीवाङ्गा-न्यस्यस्याः।) माषपर्यो॥ इति रत्नमाला॥ पाख्वर्यलोमयुक्ता च ॥

पाळ्लोमा, खी, (पाळ लोम यखा:।) माघ-पर्णी। इति चटाधरः ॥ पाख्नवर्णनोमयुक्ते, चि॥

पाख्यकरा, स्त्री, (पाड्: प्रकरा रव यस्त्रा रोगावस्थायामित्यर्थः।) रोगविश्रेवः। यथा, गार्ड १८२ चध्ये।

"पिष्टं वे मालतीमलं यीवाकाले समाच्रतम्। साधितं झागदुग्धेन पीतं प्रकर्यान्वितम् ॥ इरेम वनरोधच हरेडे पाकु प्रकराम्॥"

पाख्योपाकः, पुं,वर्षसक्रविश्रेयः। स तु चाखाला-देदेशां जातः॥ (अस्योत्पत्तिविवर्णम्। यथाः, मनी।१०।३०।

"चळालात् पाकुसीपाक स्वक्धारचवद्वारवान्। व्याहिष्डिको निषादेन वैदेह्यामेव जायते॥" "वैदेशां चळालात् पाळुसीपाकाको वेश-यवद्दारजीवी जायते।" इति तङ्गीकायां कुल्लभट्टः ॥ कचित् पाख्नुसीपाकीश्रिप पाठी द्यते। यथा, महाभारते। १३। ४८। २६। "चळालात् पाळुसीपाकत्वक्सारव्यवद्यार-

वान ॥")

पाग्य:, चि, (पण व्यवद्वारस्तुत्वी:+ ग्यत्।) सुत्य:। स्तवनीय:। ("पर्या गी: व्यवहर्त्तव-त्यर्थः। पार्यमन्यत् सुत्यर्द्धमित्यर्थः।" रति "सिद्वान्तकीसुद्याम्। ३।१।१०१। दत्यस्य स्वस्य वृत्ती वास्त्रातम् ।)

पाक्रप्र :, जि, (पाक्रं प्रसम्सा) न चग- पातः, पुं, (पत+ घम्।) पतनम्। (यथा, महाभारते। ३। १३३। २६। "वड्वे इव संयुक्ते ग्रीनपाते दिवीकसाम्। कस्तयोगभगाधत्ते गर्भ सुव्वतुच्च कम्॥") त्राते, त्रि। इति मेहिनी । (पातयति चन्द्र-सर्यो हादयतीत। पत+ शिच्+ अच्।)

> राष्ट्रः। यथा,--"ताड़ित: खद्दनिहिनसद्धाः घट्कघट्कग्रहत्पलमांग्राः। खं ध्रवे कुसुरिनीपतिपाती राष्ट्रमाचुरिष्ट केश्पि तदेव ॥"

इति सिद्वान्तिशिरोमिशिः ॥

पातकं, की, (पातयति चाधी गमयति दुष्त्रिया-कारियमिति। पत+ बिच्+ खल्।) नरक-साधनमिति यावत्। तत्पर्यायः। चात्रभम् २ दुष्क्तम् ३ दुरितम् । पापम् ५ रनः ६ पामा ७ कि खिषम् - क लुषम् ८ कि खम् १० कलावम् ११ व्रजिनम् १२ तमः १३ खंइः १8 कल्कम् १५ व्यवम् १६ पङ्गम् १७। इति हेम-चन्द्रः ॥ तत्तु नवविधं यथा । अतिपातकम् १ महापातकम् २ चातुपातकम् ३ उपपातकम् ४ सङ्गरीकर्यम् ५ अपानीकर्यम् ६ जातिथं श-करम् अ मलावक्षम् = प्रकीर्धकम् ६। इति प्रायिकत्तविवेकः ॥ एषां विवर्णं तत्तक्र्व् द्रश्चम् । कायवाद्मनः क्तानि द्रश्विधपापानि

यथा,---"अदत्तानासुपादानं हिंसा चैवाविधानत:। परदारीपसेवा च कायिकं चिविधं स्टलम् ॥ पारुखमनृतचेन पेशुन्यचापि सर्व्याः। असमहप्रतापच वाड्ययं खाचतुर्विधम् ॥ पर्द्रविष्वभिधानं मनसानिष्ठचिन्तनम्। वित्रणाभिनिवेश्च चिविधं कर्म मानसम्॥"

इति तिथादितच्यम् पाति दः, पं, (पति इस स्थंसापसमिति । पति + "बत इष।" १।१।१५। इति इष।) ग्रने चर:। इति ग्रव्हरत्रावली॥